

Bůh dává rodičům sílu k doprovázení dětí v nesnázích

Papež František uvažoval v katechezi o svatém Josefovi o tom, jakým způsobem se otec Ježíše rozhodoval. Připomněl, že svatý Josef nedovolil, aby ho ovlivňoval strach, ale snažil se poznávat Boží hlas ve všem, s čím se potýkal.

26.01.2022

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Dnes bych se rád zaměřil na postavu svatého Josefa jako muže, který sní. V Bibli, stejně jako v kulturách starověkých národů, byly sny považovány za prostředek, skrze který se zjevoval Bůh (Srov. Gen 20,3; 28,12; 31,11.24; 40,8; 41,1-32; Nm 12,6; 1 Sam 3,3-10; Dn 2; 4; Job 33,15). Sen symbolizuje duchovní život každého z nás, onen vnitřní prostor, který je každý z nás povolán pěstovat a střežit, kde se Bůh projevuje a často k nám promlouvá. Musíme však také říci, že v každém z nás není jen hlas Boží. Máme v sobě mnoho dalších hlasů. Jsou to například hlasy našich obav, minulých zkušeností a nadějí; ale také hlas zlého, který nás chce oklamat a zmást. Proto je důležité umět rozpoznávat Boží hlas uprostřed ostatních hlasů. Josef ukazuje, že dokáže pěstovat potřebné mlčení a především umí se správně rozhodnout na základě Slova, s nímž se k němu Pán v nitru obrací. Prospěje nám, když se dnes

podíváme blíže na čtyři sny, o nichž mluví evangelium a ve kterých Josef figuruje, abychom pochopili, jak se stavět k Božímu zjevení. Evangelium nám vypráví o čtyřech Josefových snech.

V prvním snu (srov. Mt 1,18-25) anděl pomáhá Josefovi vyřešit dramatickou situaci, v níž se ocitá, když se dozví o Mariině těhotenství: „Neboj se vzít k sobě svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů“ (v. 20-21). Josefova reakce byla okamžitá: „Když se probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal“ (v. 24). Mnohdy nás život staví před situace, kterým nerozumíme a které zdánlivě nemají řešení. Modlitba v těchto chvílích znamená, že necháváme na Pánu, aby nám ukázal, co máme dělat. Velmi často se totiž právě v modlitbě objeví intuice, naznačující, kde je

východisko, jak situaci vyřešit. Drazí bratři a sestry, Pán nikdy nedovolí, aby se objevil problém, aniž by nám zároveň nedal pomoc, kterou potřebujeme k jeho řešení. Nehází nás samotné do pece, nebo mezi divoká zvířata. Když nám Pán nechá zahlédnout problém nebo ho před námi odhalí, dává nám vždycky zároveň intuici, pomoc, svoji přítomnost, naznačuje, jak z něho vyjít, jak situaci řešit.

Druhého zjevení ve snu se Josefovi dostává, když je život dítěte Ježíše ohrožen. Poselství je jasné: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil“ (Mt 2,13). Josef bez váhání uposlechl: „Vstal tedy, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti“ (v. 14-15). V životě zažíváme nebezpečí, která ohrožují naši existenci nebo existenci těch,

které máme rádi. Modlitba v těchto situacích znamená naslouchat hlasu, který nám může dodat stejnou odvahu jako Josefovi, abychom těžkostem čelili a nepodlehli.

V Egyptě Josef čekal na znamení od Boha, že se může vrátit domů – a právě to je obsahem třetího snu. Anděl mu vyjevuje, že ti, kdo chtěli dítě zabít, jsou mrtví, a přikazuje mu, aby odešel s Marií a Ježíšem a vrátil se do své vlasti (srov. Mt 2,19-20). Josef „vstal, vzal dítě i jeho matku a odebral se do izraelské země“ (v. 21). Když však na zpáteční cestě „uslyšel, že je v Judsku místo svého otce Heroda králem Archelaus, bál se tam jít“ (v. 22). Zde je tedy čtvrté zjevení: „A podle pokynu ve snu se odebral na území galilejské. Šel tedy a usadil se v městě, které se jmenuje Nazaret“ (v. 22-23). Rovněž strach je součástí života a také potřebuje naši modlitbu. Bůh nám neslibuje, že nikdy nebudeme mít strach, ale že- s

Jeho pomocí - nebude strach
kritériem našich rozhodnutí. Josef
prožívá strach, ale Bůh ho skrze něj
provází. Síla modlitby vnáší světlo do
temných situací.

Myslím v tuto chvíli na mnoho lidí,
kteří jsou zdrceni tíhou života a
nedokáží již ani doufat ani se modlit.
Kéž jim svatý Josef pomůže, aby se
otevřeli dialogu s Bohem, našli
světlo, sílu, pokoj a pomoc. Myslím
také na rodiče, kteří se potýkají s
problémy svých dětí, dětí, trpících
nemocí, někdy nevyléčitelnou. Kolik
bolesti! Myslím na rodiče, kteří vidí
jinou sexuální orientaci u svých dětí -
jak se k tomu postavit, doprovázet
děti a neskryvat se za odsuzující
postoj... Myslím na rodiče, kteří vidí
své děti odcházet, umírat, kvůli
nemoci nebo také - jak velmi často
čteme v novinách - kvůli
klukovinám, které končí nehodou v
autě. Myslím na rodiče, kteří vidí, že
si jejich děti nedokáží poradit se

školou a nevědí, co v tom mohou udělat.... Rodičovských problémů je mnoho, zamysleme se, jak můžeme pomoci. Chtěl bych těmto rodičům říct: Neděste se. Ano, bolest tady je, je jí mnoho. Mějte však na paměti, jak svou situaci řešil Josef a prostě ho o pomoc. Nikdy neodsuzujte své dítě. V Buenos Aires mne vždycky hluboce dojímalo, když jsem autobusem projížděl kolem vězení, kde stála dlouhá fronta lidí, kteří přicházeli navštívit vězně. Stály tam maminky, a mne to dojímalo, protože stály před problémem dítěte, které pochybilo, bylo ve vězení, a ony ho nenechávaly samotného, nestyděly se, doprovázely ho. Je v tom odvaha, odvaha otce a matky, kteří vždycky doprovázejí své děti. Prosme Pána, aby dal všem otcům a všem matkám odvahu, jakou dal Josefovi. A modleme se, aby nám Pán v těchto chvílích pomáhal.

Modlitba však nikdy není abstraktním nebo pouze soukromým gestem, jak to dělají spiritualistická hnutí, která jsou spíše gnostická než křesťanská. Modlitba je vždycky neoddělitelně spojena s činorodou láskou. Jedině tehdy, když spojíme modlitbu s láskou, s láskou k dětem, s láskou k bližnímu, dokážeme porozumět Pánovým poselstvím. Josef se modlil, pracoval a miloval, a proto vždycky dostával to, co potřeboval, aby se mohl postavit životním zkouškám. Svěřme se nyní sv. Josefu a jeho přímluvě.

Svatý Josefe, ty jsi mužem, který sní, nauč nás obnovovat duchovní život jako vnitřní místo, kde se Bůh zjevuje a kde nás zachraňuje.

Zbav nás myšlenek na to, že by snad modlitba byla zbytečná;

pomáhejte každému z nás, abychom
se řídili tím, co nám Pán ukazuje.

Kéž je naše uvažování ozářeno
světlem Ducha,

naše srdce povzbuzeno Jeho silou

a naše obavy vysvobozeny Jeho
milosrdenstvím. Amen.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/buh-
dava-rodicum-silu-k-doprovazeni-deti-
v-nesnazich/](https://opusdei.org/cs-cz/article/buh-dava-rodicum-silu-k-doprovazeni-deti-v-nesnazich/) (17.03.2026)